

LIETUVOS APELIACINIS TEISMAS

AKTUALI PRAKTIKA CIVILINĖSE BYLOSE

2025 m. lapkričio mėn.

1. CIVILINĖ TEISĖ

Dėl ginčijamų teisių pardavimo ypatumų ir CK 6.427 straipsnyje įtvirtintos išpirkimo teisės įgyvendinimo

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.427 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teisė yra ginčo objektas, jeigu ją ginčija asmuo, pareikšdamas ieškinį, arba yra reali tikimybė, kad toks ieškinys gali būti pareikštas. Remiantis CK 6.427 straipsnio 3 dalimi, jeigu ginčijamos teisės parduotos, asmuo, iš kurio šios teisės išreikalaujamos, visiškai atleidžiamas nuo prievolės po to, kai sumoka pirkėjui pirkimo–pardavimo sutarties kainą, pirkimo–pardavimo sutarties sudarymo išlaidas ir palūkanas, skaičiuojamas nuo kainos.

Lietuvos apeliacinis teismas (toliau – LApT) nurodė, kad aplinkybė, jog ieškovai, teikdami atsikirtimus į civilinį ieškinį baudžiamojoje byloje, nesutiko su civiliniu ieškiniu pareikštais reikalavimais, nesudaro pagrindo vertinti, jog ieškovai ginčijo pradinės civilinės ieškovės baudžiamojoje byloje ar iš jos reikalavimo teisę perėmusios bendrovės reikalavimo teisę. Taigi, negalima sutikti su ieškovų vertinimu, kad baudžiamojoje byloje pateiktais atsikirtimais į civilinį ieškinį reikalavimo teisės perleidimo sutartimi perleista teisė buvo ginčijama, t. y. buvo ginčo objektas. Todėl nebuvo pagrindo atlikti CK 6.427 straipsnio 3 dalyje numatytų veiksmų

(sumokėti pirkėjai pirkimo–pardavimo sutarties kainą, pirkimo–pardavimo sutarties sudarymo išlaidas ir palūkanas, skaičiuojamas nuo kainos).

Tuo atveju, jeigu už tyčinio nusikaltimo (labai didelės vertės svetimo turto išvaistymo) padarymą nuteistiems ieškovams būtų leista išpirkti prievolę už minimalią sumą (nagrinėjamu atveju 700 Eur), tai ne tik prieštarautų protingumo, teisingumo, sąžiningumo ir visiško žalos atlyginimo principams, bet ir ieškovai nepagrįstai praturtėtų išvaistyta suma. Tai reikštų, kad valstybė leistų asmeniui, padariusiam tyčinę žalą, apeiti baudžiamąją atsakomybę ir civilinę prievolę, o nukentėjusių asmenų teisių gynimą padarytų neveiksmingą. Toks CK 6.427 straipsnio 3 dalies taikymas prieštarautų viešajai tvarkai ir visuomenės moralės principams.

Lietuvos apeliacinio teismo 2025 m. lapkričio 6 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2A-406-467/2025](#), 30, 40, 42 punktai

Dėl įmonės rašto kvalifikavimo kaip vienašalio sandorio, o ne juridinio asmens organo sprendimo

LApT nurodė, kad šiuo atveju ginčijamas raštas, kuriuo ieškovė, atstovaujama įmonės vadovo, informavo atsakovą apie sąskaitos faktūros išrašymą per klaidą bei patvirtino, kad atsakovas nėra skolingas ieškovei pagal rašte nurodytas sąskaitas faktūras, yra vienašalis ieškovės sandoris, kuriuo išreikšta ieškovės

valia atleisti atsakovą nuo prievolės įvykdymo, o ne juridinio asmens organo sprendimas.

Atsižvelgiant į tai, pripažįstama, kad ieškovės raštui nuginkčyti netaikytinos teisės normos, kuriomis reglamentuojama juridinio asmens organų sprendimų pripažinimo negaliojančiais procedūra (CK 2.82 straipsnis). Konstatavus, kad ginčijamas raštas yra sandoris, jam taikytinas ne Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo (toliau – ABĮ) 19 straipsnio 10 dalyje nustatytas sutrumpintas ieškinio senaties terminas, o CK 1.125 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas bendrasis 10 metų ieškinio senaties terminas, kuris nėra praleistas.

Lietuvos apeliacinio teismo 2025 m. lapkričio 11 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2A-464-516/2025](#), 57 punktas

Dėl visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimo skirti ir išmokėti dividendus teisėtumo

ABĮ 59 straipsnio 6 dalies 1 punkte įtvirtinta, kad visuotinis akcininkų susirinkimas negali priimti sprendimo skirti ir išmokėti dividendus, jeigu bendrovė turi neįvykdytų prievolių, kurių terminai suėję iki sprendimo priėmimo.

LApT pažymėjo, kad pagal ABĮ 59 straipsnio 6 dalies 1 punktą draudimas priimti sprendimą skirti ir išmokėti dividendus siejamas ne vien su bendrovės prievolės kreditoriui (-iams) buvimo faktu, bet ir su

prievolės įvykdymo termino pasibaigimu, t. y. bendrovės neįvykdytomis prievolėmis, kurių terminai suėję iki sprendimo skirti ir išmokėti dividendus priėmimo, o šios normos tikslas – garantuoti bendrovės kreditorių pirmumo teisę gauti prievolės įvykdymą prieš akcininko teisę gauti dividendus. Aptartas teisinis reglamentavimas suteikia pagrindą daryti išvadą, kad ABĮ 59 straipsnio 6 dalies 1 punkte įtvirtintas draudimas taikomas bendrovei turint ne bet kokių neįvykdytų prievolių, o neįvykdytų piniginių prievolių, kurių įvykdymo terminai suėję. Aiškinimas, kad nurodytas draudimas priimti sprendimus dėl dividendų paskirstymo ir išmokėjimo galioja bet kokių prievolių atvejais, neproporcingai išplėstų šios normos taikymo sritį ir neatitiktų tikrosios šios normos paskirties.

Lietuvos apeliacinio teismo 2025 m. lapkričio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2A-426-910/2025](#), 101 punktas

Dėl taikytinos teisės, kai šalys susitaria statyti objektą Prancūzijoje, o viena iš šalių prašo sumažinti sutarties kainą dėl statybos darbų trūkumų

Aptariamoje byloje atsakovė priešieškiniu reikalavo sumažinti sutarties kainą ir įrodinėjo, kad ieškovės atlikti statybos darbai turi trūkumų. Šalys susitarė, kad su sutartimi susiję ginčai, kurių

nepavyksta išspręsti derybomis, sprendžiami teisme pagal rangovo buveinės vietą, vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais. Byloje yra reikšminga aplinkybė, kad ieškovė atsakovei atliko statybos darbus objekte, esančiame Prancūzijos Respublikoje.

LApT pažymėjo, kad statyba yra kompleksinis procesas, reglamentuojamas ir viešosios teisės normomis, kurioms būdingas imperatyvus pobūdis, dėl to statybos darbų procesui, jų kokybei (rezultato atitikties nustatytiems imperatyviems reikalavimams prasme) taikytinos Prancūzijos Respublikos teisės normos. Toks aiškinimas atitinka ir CK 6.157 straipsnio 1 dalies nuostatą, kad šalys savo susitarimu negali pakeisti, apriboti ar panaikinti imperatyvių teisės normų galiojimo ir taikymo, nepaisant to, kokia teisė – nacionalinė ar tarptautinė – šias normas nustato.

Padarydama išvadą, kad statybai objekte taikytini ir reikalavimai, įtvirtinti Prancūzijos Respublikos imperatyviose viešosios teisės normose, teisėjų kolegija konstatavo, jog atsakovei pareiškus priešiškinį dėl statybos darbų kainos sumažinimo ir įrodinėjant, kad ieškovės atlikti darbai neatitinka Prancūzijoje nustatytų statybos reikalavimų, šiam klausimui išspręsti byloje turėjo būti nustatytas ir įvertintas aktualus Prancūzijos Respublikos teisės turinys, o to pirmosios instancijos teismas nepadarė. Teisėjų kolegija, įvertinusi atsakovės pareikšto

priešieškinio pobūdį, pažymėjo, kad atsakovė turėjo pareigą aiškiai nurodyti, kurių konkrečių imperatyvių statybos procesą ir rezultatą nustatančių Prancūzijos Respublikos ar Europos Sąjungos teisėje įtvirtintų reikalavimų ieškovės atlikti darbai neatitinka, ir tokį faktą įrodyti.

Lietuvos apeliacinio teismo 2025 m. lapkričio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2A-434-854/2025](#), 46–47, 50, 52–53 punktai

Dėl nuomotojo reikalavimo nuomininkui atlyginti žalą, padarytą sugadinus (sunaikinus) išnuomotą daiktą, kai žalą padaro subnuomininkas

LApT pažymėjo, kad pagal normas, kuriomis reglamentuojami nuomos teisiniai santykiai, už kitų asmenų (pavyzdžiui, subnuomininko), kuriems nuomininkas suteikia teisę ar galimybę naudotis išsinuomotu daiktu, veiksmus (pavyzdžiui, išnuomotam turtui padarytą žalą) nuomotojui atsako nuomininkas. Be to, CK 6.246 straipsnio, kuriame nustatyti neteisėti veiksmai, 2 dalyje nurodyta, kad įstatymuose gali būti nustatyta, jog žalą privalo atlyginti asmuo, kuris tos žalos nepadarė, bet yra atsakingas už žalą padariusio asmens veiksmus (netiesioginė civilinė atsakomybė). Aptariamam atveju tokia pareiga įtvirtinta CK 6.490 straipsnio 6 dalyje, 6.499 straipsnio 1, 3 dalyse, 6.502 straipsnio 1 dalyje dėl nuomininko atsakomybės nuomotojui. Taigi, daikto

sugadinimo (praradimo) atveju nuomininkas savaime negali išvengti atsakomybės nuomotojui vien tuo pagrindu, jog žala išnuomotam turtui atsirado dėl kitų asmenų, kuriems nuomininkas nuomotojo leidimu suteikė teisę ar galimybę naudotis išsinuomotu daiktu.

Nuomininkas atsakomybės nuomotojui už išsinuomotam turtui padarytą žalą galėtų išvengti tik tuo atveju, jei įrodytų, kad žala padaryta ne dėl jo ar kitų asmenų, kuriems jis nuomotojo leidimu suteikė naudojimosi teisę ar galimybę naudotis išsinuomotu daiktu, kaltės, t. y. kitų trečiųjų asmenų, kuriems naudotis turtu neleido nei nuomotojas, nei nuomininkas, kaltės.

Lietuvos apeliacinio teismo 2025 m. lapkričio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2A-440-567/2025](#), 49 punktas

2. CIVILINIO PROCESO TEISĖ

Dėl ginčo, susijusio su ES pritaikytomis sankcijomis, arbitruotinumom

Aptariamoje byloje susiklostė ginčas dėl to, ar pirmosios instancijos teismas pagrįstai atsisakė palikti ieškinį nenagrinėtą, iš esmės pripažindamas, kad Lietuvos teismai turi jurisdikciją nagrinėti tarp šalių kilusį ginčą.

Ieškovė ieškinį grindė tuo, kad Finansinių nusikaltimų tarnyba įtraukė atsakovę į sankcionuotų

subjektų sąrašą ir nuo šio momento pagal Lietuvos Respublikos tarptautinių sankcijų įstatymo 7 straipsnio 1–3 dalis atsirado imperatyvi pareiga nutraukti arba sustabdyti finansinių išvestinių priemonių sutarčių vykdymą, nes jų vykdymas nebuvo leidžiamas įvedus ES sankcijas.

LApT pažymėjo, kad ieškinio reikalavimai grindžiami ne finansinių išvestinių priemonių sutarčių nuostatų pažeidimu, o ES teisės aktuose nustatytų ribojamųjų priemonių nepaisymu. ES teisės aktai, kurių Lietuva, be kita ko, įsipareigojo laikytis stodama į ES, yra sudedamoji Lietuvos Respublikos teisinės sistemos dalis. Taigi, ginčo esmė peržengia privataus ginčo ribas ir yra susijusi su ES bei Lietuvos viešąja tvarka, todėl pirmosios instancijos teismai pagrįstai pripažino bylos šalių ginčą *ratione materiae* (neturinčiu objektinio arbitruotinum).

Lietuvos apeliacinio teismo 2025 m. lapkričio 27 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2-847-553/2025](#), 62–66 punktai

3. UŽSIENIO TEISMŲ SPRENDIMŲ PRIPAŽINIMAS IR LEIDIMAS VYKDYTI

Dėl JAV teismo sprendimo už akių pripažinimo ir leidimo vykdyti

Aptariamąją bylą pirmiausia iškilo klausimas, ar Lietuvoje reikia sustabdyti civilinę bylą dėl to, kad analogiškas prašymas pripažinti ir leisti vykdyti JAV

teismo sprendimą yra paduotas Nyderlandų Karalystėje. LAPT nurodė, kad Nyderlandų Karalystėje vykstantis procesas dėl teismo sprendimo už akių pripažinimo nėra kliūtis kartu spręsti šio teismo sprendimo už akių pripažinimo ir leidimo vykdyti klausimus ir Lietuvos Respublikos teisme. Nyderlandų Karalystės teismui pripažinus ir leidus vykdyti teismo sprendimą už akių, šis teismo sprendimas už akių savaime netaptų pripažintas ir vykdytinas Lietuvos Respublikoje. Ir atvirkščiai, Lietuvos Respublikos teismui pripažinus ir leidus vykdyti teismo sprendimą už akių Lietuvos Respublikoje, šis teismo sprendimas už akių savaime netaptų pripažintas ir vykdytinas Nyderlandų Karalystėje. Lietuvos Respublikos teismas, pripažinęs Lietuvos Respublikoje Nyderlandų Karalystės teismo sprendimą dėl teismo sprendimo už akių pripažinimo ir leidimo vykdyti šioje užsienio valstybėje, iš esmės pripažintų tik tai, kad Nyderlandų Karalystės teismas pripažino ir leido vykdyti šį teismo sprendimą už akių savo valstybėje. Taigi, pagal Lietuvos Respublikos pasirinktą užsienio teismų sprendimų pripažinimo procedūrą (egzekvatūrą), pripažinus ir leidus vykdyti Lietuvos Respublikoje teismo sprendimą už akių, šis sprendimas tiek *de jure* (teisiškai), tiek *de facto* (faktiškai) būtų pripažįstamas ir galėtų būti vykdomas tik Lietuvos Respublikoje.

Aptariamoje byloje JAV teismo sprendimu už akių buvo priteista beveik 16 mln. JAV dolerių žalos suma ir kilo ginčas dėl to, ar tai yra baudinio pobūdžio netesybos. LAPT nurodė, kad tai, jog JAV teismas

priėmė sprendimą už akių, vadovaudamasis teisės normomis, kuriomis reglamentuojamas procesas JAV teismuose, ir jas aiškinančia teismų praktika, o ne Lietuvos teisėje numatytu pagrindu ir tvarka, savaime nereiškia, jog toks teismo sprendimas už akių prieštarauja viešajai tvarkai. Šiuo atveju JAV teismo nurodyta suma atspindi prašomą priteisti žalos atlyginimo sudedamąją dalį už visas sumas, kurias atsakovas asmeniškai gavo pažeisdamas savo turimas patikėtinio pareigas, lojalumo, sąžiningumo ir teisingumo prievoles, atlikdamas byloje nagrinėjamus veiksmus, o įrodymas, jog už minėtus pardavimus atsakovas gavo nurodytą sumą, buvo pridėtas prie patikslinto ieškinio, akcijų pardavimo knygos forma. Dėl to JAV teismo iš suinteresuoto asmens priteista beveik 16 mln. JAV dolerių žala savo esme negali būti laikoma baudinio pobūdžio netesybomis.

Lietuvos apeliacinio teismo 2025 m. lapkričio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2T-75-450/2025](#), 21, 55–56 punktai

4. CIVILINIS TURTO KONFISKAVIMAS

Dėl civilinio turto konfiskavimo procedūros taikymo sąlygų

Aptariamoje byloje trečiasis asmuo buvo įtrauktas į Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo prevencijos įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 punkte numatytą organizuotų nusikalstamų grupių ir jų narių sąrašą. Ieškovės teigimu, pagal turto

tyrimo išvadų duomenis nustatyta, kad su trečiuoju asmeniu susijusių asmenų – atsakovių, kartu vedusių ūkį su trečiuoju asmeniu, pajamos nepagrindžia prašomo konfiskuoti jų vardu registruoto turto įsigijimo, dėl to yra pagrindas pagal Lietuvos Respublikos civilinio turto konfiskavimo įstatymo (toliau – CTKĮ) 2 straipsnio 2 dalį preziumuoti, kad prašomas konfiskuoti turtas nėra gautas teisėtai.

LApT nurodė, kad CTKĮ nenumatytas reikalavimas įrodyti tiesioginę konfiskuotino turto sąsają su neteisėta veikla. Iš CTKĮ nuostatų turinio vertinama, kad konkreti nusikalstama veika nėra būtinoji sąlyga civilinio turto konfiskavimui pritaikyti (CTKĮ 2 straipsnio 1, 2 dalys) ir neturi sudaryti būtino įrodinėjimo dalyko civilinėje byloje.

LApT pažymėjo, kad aptariamam atveju prokuratūra ieškinį pareiškė pagal CTKĮ 2 straipsnio 4 punkte įtvirtintą prezumpciją. Galiojant CTKĮ 2 straipsnio 2 dalies 4 punkte nustatytai prezumpcijai, pareiga ją paneigti tenka atsakovėms. Pirmosios instancijos teismas įrodinėjimo našta nagrinėjamoje byloje šalims paskirstė neteisingai, t. y. atsakoves atleido nuo pareigos įrodyti, kad jų turtas įgytas teisėtai (įrodyti konkrečias turto įgijimo teisėtumo aplinkybes) ir paneigti turto įgijimo neteisėtumo prezumpciją, bet įpareigojo ieškovę įrodyti CTKĮ 2 straipsnio 2 dalies 4 punkte nustatytai prezumpcijai taikyti reikšmingas aplinkybes, jas susiejęs ne su šioje teisės normoje

įtvirtintomis nuostatomis, bet su kituose CTKĮ 2 straipsnio 2 dalies punktuose nustatytų prezumpcijų sąlygomis. Tai sudaro pagrindą skundžiamą sprendimą panaikinti.

Lietuvos apeliacinio teismo 2025 m. lapkričio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2A-430-567/2025](#), 36, 55 punktai.

5. VIEŠŪJŲ PIRKIMŲ TEISĖ

Dėl valstybės atsakomybės sąlygų taikymo perkančiosios organizacijos atžvilgiu

LApT pažymėjo, kad Lietuvoje, sprendžiant dėl perkančiosios organizacijos atsakomybės, taikomos bendrosios deliktinės civilinės atsakomybės sąlygos, o ginčai paprastai (išskyrus išskirtinius atvejus, kai tiekėjas įrodo, jog dėl objektyvių priežasčių negalėjo iš anksto nuginčyti neteisėto perkančiosios organizacijos sprendimo) nagrinėjami dvipakope žalos atlyginimo sistema, išskaidant procesus dėl perkančiosios organizacijos sprendimų teisėtumo įvertinimo ir žalos atlyginimo. Dvipakopės perkančiųjų organizacijų atsakomybės modelis suponuoja tai, jog perkančiųjų organizacijų veiksmai vertinami procese dėl sprendimų panaikinimo, o ne procese dėl žalos atlyginimo.

LApT konstatavo, kad Lietuvos teisinė sistema neleidžia viešųjų pirkimų pažeidimų bylose perkančiosios organizacijos atžvilgiu taikyti valstybės atsakomybės sąlygas.

Lietuvos apeliacinio teismo 2025 m. lapkričio 6 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2A-415-790/2025](#), 53, 54, 58 punktai

6. NEMOKUMO TEISĖ

Dėl bendrovės turto, neparduoto pirmosiose ir antrosiose varžytynėse, kainos nustatymo

Pagal Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo (toliau – JANĮ) 86 straipsnio 3 dalį, siūlydamas pradinę turto pardavimo kainą, nemokumo administratorius kreditorių susirinkimui turi pateikti jos pagrindimą. LApT vertinimu, JANĮ nuostatos neįpareigoja nemokumo administratoriaus kiekvieną kartą kreiptis dėl parduodamo turto įvertinimo į turto vertintoją ar skirti ekspertizę turto vertei nustatyti. Siekiamo parduoti juridinio asmens turto kaina gali būti pagrįsta įvairiais būdais. Tačiau nemokumo administratoriaus siūloma turto pardavimo kaina turi būti pagrįsta objektyviais kriterijais, atsižvelgus į konkretaus realizuotino turto pobūdį ir specifiką.

LApT pažymėjo, kad, sprendžiant dėl tokio specifinio turto (naftos terminalo, kurį sudaro 39 įkeisti objektai) pardavimo kainos nustatymo, kai šis turtas nebuvo parduotas iš dvejų varžytynių, yra nepagrįsta vien aritmetiškai nustatyti kainą 20 proc. mažesnę už pradinę antrųjų varžytynių kainą, neatlikus jokios analizės, kodėl neatsirado parduodamu turtu

susidomėjusių potencialių pirkėjų, nepasikonsultavus su specialių žinių turinčiais asmenimis dėl galimos siekiamo parduoti turto rinkos vertės. Jokiais objektyviais duomenimis nepagrįstas likviduojamos dėl bankroto bendrovės turto pardavimo kainos nustatymas, vien aritmetiškai 20 proc. sumažinant šio turto pardavimo antrosiose varžytynėse kainą, LApT nuomone, yra nesuderinamas su bankrutuojančio juridinio asmens turto pardavimo už didžiausią galimą kainą principu (JANĮ 85 straipsnio 2 punktą) ir neužtikrina pagrindinio bankroto proceso tikslo – kad kreditorių reikalavimai būtų patenkinti kuo didesne apimtimi. Be to, tai prieštarauja protingumo ir sąžiningumo principams (CK 1.5 straipsnis) bei pažeidžia tiek bankrutuojančios bendrovės, tiek jos kreditorių interesus.

Lietuvos apeliacinio teismo 2025 m. lapkričio 6 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2-966-910/2025](#), 50, 53, 55 punktai

Dėl netinkamo pranešimo kreditoriams apie restruktūrizavimo bylos iškėlimą padarinių

Aptariamoje byloje nustatyta, kad atsakovė, kaip savarankiškas juridinis asmuo (CK 2.33 straipsnio 1 dalis), JANĮ 8 straipsnyje nustatyta tvarka nepranešė kreditoriams apie ketinamą inicijuoti restruktūrizavimo procesą. Be to, nors atsakovė nurodė, kad apie planuojamą atsakovės

restruktūrizavimo procesą buvo pranešta viešai vertybinių popierių biržoje NASDAQ, tačiau tai buvo padaryta tik 2024 m. gruodžio 6 d., t. y. jau po pareiškimo dėl restruktūrizavimo bylos atsakovei iškėlimo gavimo teisme dienos (2024 m. gruodžio 3 d.), o tai neatitinka JANĮ 8 straipsnio reikalavimų, pagal kuriuos šiame straipsnyje nustatyta informavimo procedūra turi būti įgyvendinta dar iki kreipimosi į teismą dienos.

Kita vertus, atsižvelgus į JANĮ 8 straipsnio ir kreditorių informavimo apie nemokumo procedūras tikslus (suteikti galimybes skolininkui ir kreditoriui išspręsti nemokumo problemas neiškeliant nemokumo bylos teisme, skatinti ieškoti juridinio asmens finansinę būklę gerinančių sprendimų ne teismo tvarka) ir į aplinkybę, kad restruktūrizavimo planas gali būti patvirtintas ir kreditoriams nepritariant (JANĮ 111¹ straipsnis), nors kreditorių pagalba restruktūrizavimo procese yra itin reikšminga, tačiau negali būti suabsoliutinama, todėl darytina išvada, kad nepranešimas kreditoriams apie ketinamą inicijuoti restruktūrizavimo bylą *per se* (savaime) nedaro restruktūrizavimo proceso neteisėto ir nesudaro pagrindo jo nutraukti.

Lietuvos apeliacinio teismo 2025 m. lapkričio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2-1005-854/2025](#), 34, 36 punktai

7. PACIENTŲ TEISĖS IR ŽALOS SVEIKATAI ATLYGINIMAS

Dėl pooperacinio laikotarpio komplikacijos – rando – kvalifikavimo kaip paciento sveikatai padaryta žala

Aptariamoje byloje nustatyta, kad po klinikoje atliktos operacijos pacientei atsirado pooperacinio laikotarpio komplikacijos: susiformavo odą tempiantis randas, šlaunų kontūrų nelygumai ir deformacija.

LApT pažymėjo, kad šiuo atveju pacientė, pasirašydama sutikimą operacijai atlikti, sutiko su galimomis rizikomis. Be to, teisėjų kolegijos vertinimu, rando susiformavimas po operacijos yra neišvengiamas operacijos padarinys.

Taigi, dėl susiformavusio rando ir jo padėties nebuvo padaryta žala pacientės sveikatai (ekspertai nenustatė rando hipertrofijos požymių ar sukeltų kontraktūrų). Rando pasislinkimas – po operacijos susiformavęs ir emocinius išgyvenimus sukėlęs rezultatas. Tai, kad randas pasislinko ir yra matomas net ir po drabužiais, yra nepalankus estetinis rezultatas. Kadangi rando pasislinkimas nepakenkė pacientės sveikatai, tai nėra vertinama kaip žala pagal Pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatymo 2 straipsnio 14 dalį.

Lietuvos apeliacinio teismo 2025 m. lapkričio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. [e2A-425-912/2025](#), 30, 32 punktai

Pastaba. Lietuvos apeliacinio teismo apžvalgoje pateikiamos neoficialios procesinių sprendimų santraukos, parengtos tik siekiant informuoti. Apžvalgoje naudojama Artūro Jendovickio nuotrauka.

Parengė Lietuvos apeliacinio teismo
Teismų praktikos skyrius
Gedimino pr. 40, LT-01503 Vilnius
Tel. 0 706 63 685
apeliacinis@apeliacinis.lt
www.apeliacinis.lt

Vilnius, 2026 m.